

Παράκληση εις τον Αρχάγγελο Μιχαήλ Πανορμίτη

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἶμι.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος Β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος Γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

εἶτα τά Τροπάρια·

Ἦχος δ''. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Τοῦ Ταξιάρχου τῷ Ναῶ νῦν προσήλθομεν ἐν εὐλαβείᾳ οἱ πιστοῖ καί προσπίπτομεν πρό τῆς Εἰκόνας τῆς θαυματουργοῦ κράζοντες καί λέγοντες, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, πρόφθασον καί λύτρωσαι ἀπό πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς καί πάντας, Ἄρχον Μιχαήλ, τούς προσδραμόντας πιστῶς τῆ σὴ χάριτι.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοί καί ταπεινοί καί προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμᾶς σπλαγχνισθείσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπό πλήθους πταισμάτων· μή ἀποστρέψεις σούς δούλους κενούς· σε γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιον μου ἐστι διά παντός. Σοί μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσας μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπον Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσιν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σίων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Σου μόσχους.

Εἶτα ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἔστι
Θερμῶς Μιχαὴλ αἰτοῦμαι τὴν χάριν σου, Φ(ιλαρέτου).

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου τὸν Λειτουργὸν ὑμῶν καὶ γεραίρων καὶ αἰτοῦμαι ὡς βοηθὸν εἰς πᾶσαν τοῦ βίου τρικυμίαν τὸν Μιχαὴλ τῶν Ἀγγέλων τὸν πρόμαχον.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλθὼν ὡς ἰκέτης σου ταπεινός τῇ σεπτῇ Μονῇ σου Πανορμίτου, ὦ Μιχαὴλ, προσπίπτω τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι εὐχαριστῶ σοι θερμῶς, Ἀρχιστράτηγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥοῆς τῶν δακρύων μου, Μιχαὴλ, δέχθητι ἀσμένως καὶ καρδίας μου συντριβὴν παρέχων μοι αὐθις τὴν ὑγίαν καὶ σωτηρίαν ψυχῆς, ὦ Πρωτάγγελε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Μεγίστοις ὑπάρχων ἐν πειρασμοῖς πρὸς σε καταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς προστάτην καὶ σκέπην διηνεκῶς κέκτημαι σε τὸν Ταξιάρχην Κυρίου καὶ Μεγαλόχαρον ὅθεν ἐκ τούτου θερμῶς τῇ θείᾳ ταύτῃ Μονῇ σου σήμερον προσέρχομαι χάριν αἰτούμενος.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνεχόμενος φόβῳ καὶ συντριβὴ ἔνδοθεν ὡς ἐν ἀμαρτίαις βιώσας, θεῖε

Ἀρχάγγελε, καί διά τοῦτο δεινῶς ταλαιπωροῦμαι ὁ τάλας· ὄθεν σύ με λύτρωσαι τῇ μεσιτεῖα σου.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Μιχαήλ Πανορμίτα, τῶν εὐσεβῶν πρόμαχε καί τῶν ἀσθενούντων ὁ ῥύστης ὡς τάχος πρόφθασον· καί διαφύλαξον νῦν ἐκ πειρασμῶν καί κινδύνων πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ θεῖα σκέπη σου.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἴκετεύω Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον καί τῆς ἀθυμίας τήν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν ἀρχηγόν τῆς γαλήνης, τόν Χριστόν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Διάσωσον, ὦ Ταξιάρχα, ἡμᾶς ἐκ παντός κινδύνου καί ἀσφάλισον σὴν Μονήν καί Νῆσον ἐκ θλίψεων· Σε ἔχομεν κραταῖον γάρ Προστάτην.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τήν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις Καί εὐθύς, τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεῖα θερμή.

Θεοῦ λειτουργέ, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε, Πανόρμου Μονῆς προστάτα καί ὑπέρμαχε ἐκτενῶς βοώμέν σοι· σπεῦσον ὧδε καί ἴασαι τοὺς ἀσθενοῦντας οἰκτρῶς ἀδελφούς καί πάντας χαρίτωσον, θειότατε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Θεοτοκίον.

Πρεσβεῖα θερμή καί τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοώμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον καί ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ''. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαριστήριον αἴνεσιν μετὰ εὐλαβείας νῦν ἀναμέλπω σοι, ὦ τρισμέγιστε Ἀρχάγγελε, λυτρωθεῖς ἐκ πάντων τῶν μισούντων με.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπαλλάξας τόν δαίλαιον ἐκ τῶν τυραννούντων με πολεμίων μου ταῖς λιταῖς σου

πρός τόν Κύριον Μιχαήλ θεόπτα, περιφρούρει με.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡλιόμορφε Ἄγγελε, δίδου μοι βοήθειαν ὅπως πάντοτε τῆ σή λάμπει καί ταῖς χάρισι διαλάμπω πᾶσιν ὁ ἀνάξιος.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Λῦσον, Μῆτερ, τόν τάραχον ἢ τόν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον καί τόν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

ᾠδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄγνισον ἡμῶν τάς ψυχάς τε καί τά σώματα ἐκ πονηρῶν λογισμῶν, Μιχαήλ, ἀγγελικῶς ἵνα ζῶμεν ἀεί θαυμάσιε.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἰλεως ἡμῖν ὅπως γένηται ὁ Κύριος ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Μιχαήλ, σοι ἐκδυσώπει αὐτόν ἐκτενῶς, πρωτάγγελε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Τείχισον ἡμᾶς ἐν τῆ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἵνα θερμῶς ἐν τῷ βίῳ παντί τόν Ἰησοῦν ὡς Θεόν εὐλαβῶς λατρεύωμεν.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὅλβιον Ἀγνή τήν ζωήν μου σύ κατάστησον τήν σήν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τόν αἵτιον.

ᾠδή στ΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἕμνήσωμεν, Μιχαήλ τόν Ἄρχοντα προσκυνοῦντες καί αὐτοῦ τήν Εἰκόνα ἐξ ἧς θαυμάτων τό πλήθος προῆλθε καί χαριτόβρυτος πᾶσιν ἐγένετο. Δι' ὅπερ σήμερον αὐτήν εὐγνωμόνως τοῖς ἄνθεσι στέψωμεν.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Μεγάλυνον τόν Σωτήρα Κύριον, ὃ πληθύς Χριστιανῶν, ἐκ καρδίας καί τόν αὐτοῦ Ἀρχιστράτηγον ἅμα τόν διασώζοντα πάντας ἐκ θλίψεων καί νοσημάτων σοβαρῶν μεσιτείας αὐτοῦ πρός τόν εὐσπλαγχνον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀγάλλεται ἡ Μονή σου σήμερον, Μιχαήλ ὁ Πανορμίτα, ενθέως ὅτι πολλῶν θαυμασίων ἐδείχθης τελετουργός καί προστάτης θερμότατος τῶν ἐν θαλάσσαις καί δειναῖς ἀσθενείαις σωτήρ ἐτοιμότατος.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἴδού ἐγώ σε προστάτην κέκτημαι καί φρουρόν ἐν τῇ ζωῇ μου, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσα ὄχλον καί ἐπηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν· καί δέομαι διά παντός ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι με.

Διάσωσον, ὦ Ταξιάρχα, ἡμᾶς ἐκ παντός κινδύνου καί ἀσφάλισον σὴν Μονήν καί Νῆσον ἐκ θλίψεων· σε ἔχομεν κραταίον γάρ Προστάτην.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί εὐθύς τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Πρωτοστάτα τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, Πανορμίτα, τῶν Χριστιανῶν ὁ ὑπέρμαχος δέξαι αὐθις τάς προσευχάς ἡμῶν τῶν ταπεινῶν θερμῶς κράζοντας σοι, Μιχαήλ, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Σατάν διαφύλαξον ἅπαντας· φρούρησον τήν Μονήν σου· διάσωσον τούς νοσοῦντας· πᾶσι παρέχων δασιπλῶς τήν ζωήρρυτον χάριν σου.

Προκείμενον.

Τόν Ἄγγελον αὐτοῦ ἐντελεῖται περί σου τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

α'. Στίχ. Ὅτι ἔκλινε τό οὖς αὐτοῦ ἐμοί καί ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

β'. Στίχ. ἁγιωσύνη καί μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ Ἀγιάσματι αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου (κεφ. ι' 16 - 21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ αθετεῖ· ὁ δε ἐμέ ἀθετῶν ἀθετεῖ τόν ἀποστείλαντα με. ὑπέστρεψαν δε οἱ ἐβδομήκοντα μετά χαράς λέγοντες· Κύριε, καί τά δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι σου. Εἶπε δε αυτοῖς· ἔθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδού δίδωμι ὑμῖν τήν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καί σκορπίων καί ἐπὶ πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καί οὐδέν ὑμᾶς οὐ μή ἀδικήσῃ. Πλήν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῖν

υποτάσσεται· χαίρετε δε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ηγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καί εἶπεν· ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπό σοφῶν καί συνετῶν, καί ἀπεκάλυψας αὐτά νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθεν σου.

Δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου, Οἰκτιρμοῦ, μεσιτείαις ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ελέησόν με ὁ Θεός....

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέγιστε Ἀρχάγγελε, ὦ Μιχαήλ Πανορμίτα, σήμερον τιμῶμεν σε σῶ Ναῶ ἰστάμενοι οἱ ἀνάξιοι· καί θερμοῖς δάκρυσι τήν δε ἱκεσίαν καταθέτομεν δεόμενοι λύτρωσαι ἅπαντας ἀπό νόσων ἅμα καί θλίψεων· καί σῶσον κινδυνεύοντας καί ἀδικουμένους, πανάριστε. καί τούς ἐν θαλάσσαις κυβέρνησον ὡς ὁ μόνος δυνατός, καί εἰς λιμένα τόν εὐδιον σώους ἐπανάγαγε.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου....

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τήν ἀγίαν σου σκέπην ἐφαπλοῖς ἐσαεὶ πανταχοῦ, θαυμάσιε, παρέχουσαν ἀφθόνως τήν θείαν προστασίαν δι' ὃ ἅπαντες κράζομεν· ὦ Ταξιάρχα, θερμῶς ἐν σοι εὐχαριστοῦμεν.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Μονή σου τρισμάκαρ θαυμασία ἐδείχθη ἐν τῇ Εἰκόνι σου· διό εἰς Πανορμίτην προτρέχουσιν ἀσμένως οἱ πιστοὶ ανακράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηνεμίαν χαρίζεις τοῖς θαλάσσαις δειναῖς καί κινδύνοις πλέουσι τήν λύτρωσιν παρέχεις ὡς σε ἐπικαλοῦνται, Μιχαήλ αστραπόμορφε, Σε ἀνυμνοῦμεν πιστῶς εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Χαριτόβρυτον ὄντως καί πηγὴν ἀφθαρσίας τήν σε κυήσασαν καί πύργον ἀσφαλείας καί θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἐδειξας ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσμένως ῥῶσιν τοῖς ἀσθενοῦσι βραβεύεις τοῖς πιστῶς προστρέχουσι σοι, Μάκαρ, καί ὑπερυψοῦσι τά θεία θαύματά σου.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῦσαι σούς δούλους ἐκ τῶν Βελίαρ σκανδάλων, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε θεῖε, φρουρῶν ἡμᾶς ἄμφω εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἴδέ ἐν Σύμη ὁ θεῖος οὗτος Ναός σου καταφύγιον ὁρᾶται πονούντων καὶ λιμῆν ὑπάρχει γαλήνιος πλεόντων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Νόσους παντοίας τάς τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις καὶ σαρκός τάς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμφώνως, θεῖε Νόε, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῇ φωταυγείᾳ παρουσία σου πάντοτε διακονεῖς τῷ Κυρίῳ εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁμόθυμον τόν ὕμνον φόβῳ ἀναμέλπων τῷ Τρισηλίῳ Θεῷ, Ἀρχιστράτηγε, καὶ τάς ἡμῶν νῦν δεήσεις Αὐτῷ προσάγαγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἕμνοῦμεν τόν Σωτῆρα Χριστόν ἐκ καρδίας καὶ Μιχαήλ τόν Ἀρχάγγελον

πάντοτε, ὅτι ἡμᾶς διασώζουσι ἐκ περιστάσεων.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σε καταγγέλοντας.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσα ἡ τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χαίροις, ἀξιύμνητε Μιχαήλ, Πρωτάγγελε θεῖε, Ἄσωμάτων μυσταγωγέ. Χαίροις τοῦ Κυρίου, πανάριστος κινύρα καὶ τῆς αὐτοῦ δόξης λαμπρόν ἀπαύγασμα.

Δέξαι, ὦ παμμέγιστε Μιχαήλ, ἡμῶν τὰς δεήσεις, ἃς προσάγαγε τῷ Θεῷ, αἰτούμενος πᾶσιν ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ λύτρωσιν ἐκ πόνων τῆ μεσιτείας σου.

Πρόφθασον, Ἀρχάγγελε Μιχαήλ, καὶ φρούρει ἀγρύπνως Ἐκκλησίαν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐν Βασιλευούσῃ καὶ τῇ Ὁρθοδοξίᾳ παράσχου θαυμασίως πάση τὸν θρίαμβον.

Σκέπε, Μεγαλόχαρε Μιχαήλ, τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιποίμενα τὸν κλεινὸν ἅμα καὶ τὸν Κληρὸν καὶ τὸν Λαὸν Κυρίου δωρούμενος ὑγείαν αὐτοῖς, θαυμάσιε.

Φρούρει, ἀστραπόμορφε Μιχαήλ, τὴν Μονὴν σου ταύτην, τοὺς Πατέρας καὶ Ἀδελφούς ἅμα τοὺς Ἐφόρους αὐτῆς καὶ Εὐεργέτας ἀπὸ παντός κινδύνου καὶ περιστάσεως.

Τοὺς προσερχομένους τῇ σῇ Μονῇ ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὀρθοδόξους Χριστιανούς, σκέπε καὶ εὐλόγει δωρούμενος ὑγείαν καὶ πᾶσαν εὐρωστίαν, θεῖε Ἀρχάγγελε.

Τῆς Δωδεκανήσου ὁ θησαυρὸς Σύμης Κω καὶ Ἰόδου τῆς Καλύμνου ὁ βοηθὸς ἀπάσης Ἑλλάδος, ὦ μέγα Ταξιάρχᾳ, Χριστιανῶν τό κέρας, εἶ Μεγαλόχαρε.

Τοὺς ναυτιλλομένους Χριστιανούς τοὺς ἐν ταῖς θαλάσσαις κινδυνεύοντας ἀδελφούς τοὺς τό ὄνομα σου θερμῶς ἀναβοῶντας διάσωσον ἐν τάχει, θεῖε Πρωτάγγελε.

Ἔτερα Μεγαλυνάρια Ἐκ χειρογράφου τῆς ἱ. Μονῆς.

Ὡ τῆς θεωρίας Σου τῆς φρικτῆς καί τῆς καλλονῆς Σου τῆς πυρίνου καί
θεαυγούς κατέχεις τό σκῆπτρον Μιχαήλ τῆ χειρὶ Σου καί μέλπεις τῆ Τριάδι
ὕμνον Τρισάγιον.

Ἐχων Σε προστάτην καί βοηθόν, φύλακα καί σκέπην τῆς ψυχῆς μου τῆς
ταπεινῆς· Μιχαήλ πρωτάρχα, καί Μέγα Ταξιάρχα, ἐν ὥρα τοῦ θανάτου Σύ μοί
βοήθησον.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριήλ, χαίροις πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων προμηνυτά,
χαίροις ὁ τό Χαῖρε μηνύσας τῆ Παρθένω ἐν Ναζαρέτ τῆ πόλει Ἦν μεγαλύνομεν.

Καί τά ἕτερα δύο ταύτα, Ἄνωνύμου.

Μιχαήλ Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, μή ἔλθῃς ὡς λέων ἀγριώτατος εἰς ἐμέ μηδέ τήν
ψυχὴν μου ἀρπάσῃς ὡς στρουθίον ἐν ὥρα τοῦ θανάτου σύ μοί βοήθησον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τούς δύο φωστῆρας, τούς μεγάλους καί
φωταυγεῖς, Μιχαήλ τόν μέγαν καί Γαβριήλ τόν θεῖον, τούς δύο Ταξιάρχας τοῦ
Παντοκράτορος.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν
τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς τό Απολυτίκιον Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμεν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἐτερον Ἄνωνύμου. Ἦχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τῆς Μονῆς τοῦ Πανόρμου προστάτης πέφυκας, ἔνθα ὑπάρχει παμμάκαρ ὡς θησαυρὸς δωρεῶν, ἡ σεπτὴ καὶ ἁγία Εἰκόνα σου.

Ταξιάρχα Μιχαὴλ αξιοθαύμαστε ἔνδοξος ἦν προστρέχει εὐλαβῶς ὁ περιούσιος λαός, αἰτῶν πταισμάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, ὧς Τάξιάρχα μεσιτεῖαις Σου.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τό ἐξῆς Τροπάριον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, νῦν προσπέσωμεν πιστῶς, ὧς Χριστιανοί, τῇ Εἰκόνι τοῦ Ταξιάρχου ἡμῶν κράζοντες ἐν δάκρυσιν καὶ στεναγμοῖς εκτενῶς Ἐπιτάξιον Ἀρχιστράτηγε, τῆς Σύμης τό θαῦμα, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ ἅμφω πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, πανένδοξε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμην.